

В този случай се получава трети вариант. Възраст 0 години остава без компонент на влияние, а компонентите на всички останали възрасти очевидно променят численото си значение, за да се запази лявата част на равенството.

Както се вижда, различните начини за изчисляване на e_0 водят до различни по форма и по числено значение компоненти на разликата ($e_0^1 - e_0^0$). Очевидно е, че нито едно от трите разложения не дава еднозначен отговор на поставената задача.

Посочените факти са достатъчно доказателство, че предложеният от Емил Христов метод *не е решение на поставената задача*.

В статията се срещат и редица неточности от друго естество. Ще спомена само някои от тях. Още на първата страница авторът твърди, че „ ω се означава последната най-висока *преживява* възраст, която за удобство (курсивът е мой - Б. Р.) се приема за равна на 100 години” (стр. 21). Установяват се две неверни твърдения: първо, ω е възраст, която по принцип *не се преживява*, тъй като по условие до $\omega+1$ години не доживява нито едно лице, и второ, при реално значение на ω под 100 въпреки „удобството” не можем да положим $\omega = 100$. На същата страница се говори за „дискретни възрасти”, въпреки че възрастта е непрекъснат признак. Твърди се още, че „на фиг. 1 са представени вероятности за умирање”, въпреки че на тази фигура вероятностите не могат да бъдат показани. Показано е само възможното - доживяващите и умрелите по възраст.

Страница 22 започва с объркващото изречение, свързано отново с фиг. 1, на която според автора „е показано едно *изходно хипотетично население* $l_0 = 100\,000$ *живородени деца*” (курсивът е мой - Б. Р.). Възраженията ми са следните: първо, на тази фигура не може да се представи каквото и да е население; второ, не се разбира кое е хипотетичното - дали населението или живородените; и трето, от написаното може да се помисли, че и двете означават едно и също нещо. Объркването идва от това, че тук не става дума за „население”, а за „поколение”. Разликата не е малка. Грешката се повтаря на същата страница.

Средната продължителност на живота (e_0) е наречена погрешно „среден пълен жизнен потенциал на населението”. При това авторът некоректно се позовава на учебника по демографска статистика на проф. З. Сугарев и проф. Б. Русев от 1992 г., където такова нещо не е написано. Според терминологията на потенциалната демография въпросната характеристика се нарича „среден пълен жизнен потенциал на живороденото”. В никакъв случай тя не може да се възприеме като характеристика на „цялото население”. За тази цел има друг измерител.

А упрекът за наличие на нелогични резултати по моя метод (стр. 25, долу) се превръща в „упрек” към самия автор, който не е приложил коректно метода ми. Цитираният от него уж „мой” прираст не е 0.13, а 0.34, и съответно не е 0.27, а 0.24. Така всичко идва на мястото си.